

PNRL o szkoleniu specjalizacyjnym lekarzy w służbie wojskowej

STANOWISKO Nr 58/24/P-IX
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 19 lipca 2024 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie szkolenia specjalizacyjnego lekarzy i lekarzy dentystów będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej, a także lekarzy zatrudnionych w podmiocie leczniczym utworzonym i nadzorowanym przez Ministra Obrony Narodowej albo komórce lub jednostce organizacyjnej podległej temu ministrowi

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej po zapoznaniu się z projektem rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie szkolenia specjalizacyjnego lekarzy i lekarzy dentystów będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej, a także lekarzy zatrudnionych w podmiocie leczniczym utworzonym i nadzorowanym przez Ministra Obrony Narodowej albo komórce lub jednostce organizacyjnej podległej temu ministrowi, przekazany w dniu 11 lipca 2024 r. przy piśmie Sekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej, pana Pawła Bejdę (znak: MON.DP-WUW.0210.12.2024/WW) podkreśla, że obecnie jednym z kluczowych elementów funkcjonowania sił zbrojnych powinno być prawidłowe zorganizowanie procesu kształcenia specjalizacyjnego kadr medycznych przez Ministerstwo Obrony Narodowej. Sposób odbywania szkolenia specjalizacyjnego przez lekarza będącego żołnierzem w czynnej służbie wojskowej, a także przez lekarza zatrudnionego w podmiocie leczniczym utworzonym i nadzorowanym przez Ministra Obrony Narodowej albo w komórce lub jednostce organizacyjnej podległej temu Ministrowi, musi uwzględniać specyfikę szkolenia specjalizacyjnego tych lekarzy, dlatego Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej wnosi o uwzględnienie przez Ministerstwo Obrony Narodowej uwag do projektu rozporządzenia, które zostały zgłoszone przez Wojskową Izbę Lekarską pismem z dnia 12 lipca 2024 r. (znak: WIL 472/2024).

Za zasadny należy uznać zgłoszony przez Wojskową Izbę Lekarską postulat, aby od decyzji kierownika właściwej komórki organizacyjnej urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej odmawiającej lekarzowi wyrażenia zgody na odbywanie szkolenia specjalizacyjnego lekarzowi przysługiwało prawo złożenia odwołania do Ministra Obrony Narodowej. Decyzja o zakwalifikowaniu albo odmowie zakwalifikowania do odbywania specjalizacji jest na tyle kluczowa dla lekarza ubiegającego się o specjalizację, że powinna być możliwość ponownej jej weryfikacji przez organ wyższego stopnia. Istotne jest także wprowadzenie ułatwień w procedurze ubiegania się o odbywanie specjalizacji poza resortem obrony narodowej w trybie pozarezydenckim.

W § 10 ust. 2 projektu rozporządzenia, który wskazuje, że lekarz będący żołnierzem w czynnej służbie wojskowej, a także lekarz zatrudniony w podmiocie leczniczym MON realizuje wszystkie elementy programu specjalizacji zgodnie z programem specjalizacji, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 16 ust. 7 i 9 oraz art. 16m ust. 12 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, należy do katalogu wyjątków dodać jeszcze art. 16m ust. 11 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ponieważ przepis dotyczy uznania przez dyrektora CMKP części okresu odbywania specjalizacji, gdy lekarz pełnił służbę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

